

رونمایی از سردیس طاهر یان در کمیته ملی المپیک

بالاخره پس از رونمایی از سردیس پیشکسوتان و المپیک‌های مرد، نوبت تجلیل از زنان تاثیرگذار در عرصه ورزش هم رسید. دیروز کمیته ملی المپیک مثل دیگر موارد، برگزارکننده این مراسم بود و این بار از سردیس طاهره طاهریان رونمایی شد؛ از چه‌راهی که ۳۵ سال پیش و درست بعد از شروع تجلیل از چهره‌های ماندگار پیگیر بود تا برای همکارانش و آنهایی که زحمت زیادی برای ورزش زنان ایران کشیده‌اند، صورت بگیرد.

سیدرضا صالحی امیری رئیس کمیته ملی المپیک دیروز با مراسم تجلیل و رونمایی از سردیس طاهره طاهریان که نایب رئیس اش محسوب می‌شود، این اتفاق را رقم زد. طاهریان امیدوار است این رویه ادامه داشته باشد؛ «من از سال ۷۱ که تجلیل از چهره‌های ماندگار شروع شد، خیلی رایزنی کردم که چرا از ورزشی‌ها تجلیلی نمی‌شود و همان موقع به من گفتند این کار باید در سیستم ورزش انجام شود و حالا بعد از ۳۵ سال بالاخره این اتفاق به همت صالحی امیری افتاد. امیدوارم این کار ادامه‌دار باشد تا از زحمات آنهایی که برای ورزش زنان در استان‌ها کار کرده‌اند، قدر دانی شود، چرا که شرایط زنان مثل مردان نیست و در واقع آنها هیچ وقت نفر اول نبوده‌اند. امیدوارم به زنان هم اندازه مردان توجه شود.»

در این مراسم صالحی امیری و کیکاووس سعیدی رئیس و دبیر کل کمیته ملی المپیک، علی رغبتی، علی دادگر، مجید شایسته و علیرضا رحیمی (اعضای هیأت اجرایی)، محمدرضا داورزنی رئیس فدراسیون والیبال و نفراتی چون سعید فائق، مهدی علی‌نژاد، نصرالله سجادی و حسن طباطبایی حضور داشتند. صالحی امیری در این مراسم طاهریان را نفر اول زنان تاثیرگذار ورزش ایران معرفی کرد و گفت: «همواره بین زنان تاثیرگذار ورزش ایران اسم خانم طاهریان می‌درخشد و من بارها و بارها برای اول ورزش ایران نامیدم. او همواره دنبال توسعه ورزش زنان بود. زنان ایران زمین همواره منشأ غرور و عزت کشور بوده، هستند و خواهند بود. اگر طاهریان در ورزش ایران درخشید در کنارش یک خانواده موفق حضور داشتند. ورزشکاران و قهرمانان زن باید بدانند افرادی در ورزش سختی زیادی کشیدند تا آنها امروز به این جایگاه و سکو برسند و باید قدردان آنها باشند.» در این مراسم تمبر چهره طاهره طاهریان هم چاپ شده که مسئولان حاضر در جلسه آن را امضا کردند.

واکنش داورزنی به نبود ایرانی‌ها در لیست بهترین بازیکنان والیبال

مهری زنجبیر فدراسیون جهانی والیبال، بازیکنان برتر زن و مرد جهان در سال ۲۰۲۱ را انتخاب کرد که اسم هیچ ایرانی در این لیست دیده نمی‌شود. فدراسیون جهانی با بررسی لیگ ملت‌های والیبال و المپیک توکیو، ۱۰ بازیکن برتر زن و مرد جهان در سال ۲۰۲۱ را انتخاب کرد که بین ۱۲ نفر اول مردان، ۵ فرانسوی، دو روسی و دو برزیلی و یک بازیکن آرژانتین، ایتالیا و ژاپن حضور دارند. آنتوان بریزارد، پاسور فرانسوی بهترین بازیکن مرد و کیم بیون کونگ کرای هم بهترین بازیکن زن جهان در سال ۲۰۲۱ لقب گرفتند. یوگا ایشیکاوا ژاپنی تنها بازیکن آسیایی حاضر در لیست بهترین‌هاست. محمدرضا داورزنی رئیس فدراسیون والیبال، نبود اسم بازیکنان ایران بین بهترین‌های دنیا را نگران کننده نمی‌داند. او به خبرنگار «ایران» گفت: «این قضیه، اصلاً نگران کننده نیست، مگر اسمی از بازیکنان بزرگ لهستان و آمریکا در این لیست هست؟ این قضیه به دلیل محدودیتی است که برای انتخاب بهترین‌ها هست. به هر حال انتخاب ۱۲ بازیکن از بین ۲۰۰ نفر سخت است و باید شاخص‌ترها را بنویسند. البته که ایشیکاوا بازیکن اثرگذار ژاپن انتخاب شده، هرچند ژاپن به جمع ۴ تیم اول المپیک نرسید.» به گفته رئیس فدراسیون والیبال بهترین‌ها از جمع بازیکنان اثرگذار تیم‌ها در مسابقات مهم سال ۲۰۲۱ شده‌اند: «لیگ جهانی و بازی‌های المپیک، دو اتفاق مهم سال ۲۰۲۱ بوده که بازیکنان اثرگذار تیم‌های ملی کشورها انتخاب شده‌اند. نبود اسم بازیکنان ایرانی بین آنها نشان دهنده ضعف بازیکنان ما نیست. آنتوان بریزارد، اروین انگاپث، جینا گرینکوف، ژان پاتری بارتملی چنینه فرانسوی، لوسیانو دو سکو آرژانتینی، ماکسیم میخایلوف و ایوان یاکولوف روسی، الساندرو میچلیتو ایتالیایی، ریکاردو لوکارلی و پرونو رزنده برزیلی و یوگا ایشیکاوا ژاپنی ۱۲ مرد برتر والیبال سال ۲۰۲۱ هستند.

جدال هندبال با عربستان بر ای صدر نشینی

تیم ملی هندبال امروز در سومین مسابقه خود در رقابت‌های قهرمانی آسیا ساعت ۱۸:۳۰ با مصاف عربستان می‌رود. شاگردان مانوئل فرناندز بعد از برد ۳۲-۱۰ مقابل استرالیا در بازی نخست و برد ۴۲-۲۹ برابر هند در بازی دیروز، امروز در حساس‌ترین پیکار که برای صدرنشینی گروه است باید با عربستان

میزبان بازی‌ها رقابت کنند. محمدرضا رحیی، کاپیتان سابق تیم ملی که بارها برابر این تیم به میدان رفته، درباره این مسابقه به خبرنگار «ایران» گفت: «این دیدار حساس‌ترین بازی برای ما در این مرحله است. عربستان میزبان این دوره است و البته از تیم‌های خوب آسیا، بنابراین کار سختی مقابل آنها داریم، گرچه قدرت تیم عربستان از ما بیشتر نیست و حریفی نیست که نتوانیم آن را شکست دهیم، فقط اینکه میزبان است ممکن است کار ما را سخت‌تر کند. اگر بازی خودمان را انجام دهیم این تیم را شکست می‌دهیم و به عنوان سرگروه راهی دور بعد می‌شویم.» بنابراین با توجه به داشته‌های تیم ملی امکان برد ایران برابر عربستان زیاد است به شرط آنکه بتوان دفاع مستحکمی برابر مهاجم‌های آنان ایجاد کرد.

دیدار رضازاده با صالحی امیری

حسین رضازاده رئیس سابق فدراسیون وزنه‌برداری با رئیس کمیته ملی المپیک و معاون توسعه و قهرمانی وزارت ورزش و جوانان دیدار کرد. او در خلال برگزاری مراسم درگذشت محمدرضا یزدانی - رئیس اسبق فدراسیون‌های والیبال و کشتی - با رضا صالحی امیری و محمد پولادگر دیدار و در خصوص شرایط بد فدراسیون گفت و گو کرد. رضازاده که یکی از گزینه‌های سرپرستی فدراسیون وزنه برداری بشمار می‌رود، خواستار مشخص شدن سریع‌تر وضعیت این فدراسیون شد.

چطور شد به بسکتبال روی آوردید؟

بایکس: من از بچگی بسکتبال را دوست داشتم و همیشه یک توپ بسکتبال در دستم بود. علاقه‌ام به بسکتبال از ۷،۸ سالگی شکل گرفت.

آمینو: من و برادر کوچکم از نظر سنی نزدیک بودیم، یک لیگ بسکتبال محلی نزدیک ما برگزار می‌شد، می‌رفتیم آنجا و با بچه‌های بزرگتر از خودمان بازی می‌کردیم. این کار خوش شانسی برای ما بود که چنین جایی نزدیک ما بود. ما از سن پایین حدود ۵ و ۵ سالگی شروع به بازی کردیم و از آن لذت بردیم. بسکتبال برای ما این طوری شروع شد.

بسکتبال امریکا پاپر از چهره‌های بزرگ است.

آمینو: در زمان نوجوانی طرفدار ستاره‌هایی مثل تریسی مک‌گریدی و کوین گاردنر بودم، کمی که بزرگتر شدم لبران جیمز اما تریسی و گاردنر دو بازیکن محبوب من هستند.

بایکس: وقتی جوان‌تر بودم، آلن آیورسان برای من بهترین بود. از همه تکنیک‌های بازی او خوشم می‌آمد و پیش خودم احساس کردم که می‌توانم من هم روزی مثل او باشم. به خاطر همین تنها بازیکنی که در دوران نوجوانی به او به عنوان بهترین نگاه می‌کردم، آیورسان بود.

شرایط در تیم ملی چطور بود؟

آمینو: تیم ملی نایجریه را واقعاً دوست دارم. در واقع اولین تیمی است که من و برادرم شانس بازی کردن در آن را پیدا کردیم. ما نایجریه را برای اولین بار به المپیک رساندیم که یک اتفاق فوق‌العاده بود. سپس به دو المپیک دیگر هم رفتیم. بازی در تیم ملی کشور باعث افتخارم است، بویژه که پدرم و خانواده‌ام هم به من این موضوع افتخار می‌کنند.

«بایکس هیچ گاه موفق به پوشیدن پیراهن تیم ملی امریکا نشده‌است.

تفاوت بسکتبال ایران و امریکا زیاد است، چرا ایران را انتخاب کردید؟

بایکس: من چند نفری را که قبلاً اینجا بازی کرده بودم، می‌شناختم. پیش خودم فکر کردم که جالب است اینجا بیایم و بتوانم شانسم را برای بازی در کنار آنها امتحان کنم. از طرفی چند ایجننت هم گفتند که ایران لیگ خوبی دارد و هنوز هم جای پیشرفت دارد.

آمینو: من شناخت کافی از بسکتبال ایران داشتم. وقتی که کوچ (coach) شاهین طبع پیشنهاد داد، چون از قبل با هم آشنا بودیم، قبول کردم که به اینجا بیایم. در واقع پیشنهاد را بررسی کردم و چند نفری را که قبلاً اینجا در ایران بازی کرده بودند هم می‌شناختم. آنها تجربه خیلی خوبی در اینجا داشتند. بنابراین اشتیاق داشتم که ببایم و بازی کنم. تا حالا هم اوقات خوبی در ایران داشتم.

دوایت: برای آمدنت به ایران، بری پتی (بازیکن امریکایی شهرداری گرگان) چقدر روی آمدنت تاثیر گذار بود؟

بایکس: یکی از دلایل اصلی ام بود. او اینجا را دوست دارد و با تیمش هم به قهرمانی رسیده است. بنابراین بری پتی نقش زیادی در آمدنم به ایران داشت.

از کار کردن با مهران شاهین طبع راضی هستید؟
آمینو: قطعاً. من سال گذشته برای او بازی کردم و از قبل هم که با او آشنا بودم، یکی از کارهایی که او همیشه انجام می‌دهد، این است که می‌خواهد مطمئن باشد اوضاع از همه نظر برای شما اوکی است، می‌خواهد که حال بازیکنانش خوب باشد. همیشه مراقب بازیکنان است، به همین دلیل وقتی با او کار می‌کنی احساس نمی‌کنی که در یک کشور خارجی هستی چون کسی را داری که می‌دانی واقعا مراقب تو و منافع تو است و این نکته خیلی مهمی است. او همیشه توجه و تعهد صادقانه را به شما نشان می‌دهد. او واقعاً علاوه بر مربی، یک رفیق خوبی است.

نظرتان درباره بسکتبال ایران و کیفیت آن چیست؟

آمینو: الان رقابت در صدر جدول بسیار سنگین است. تیم‌های بالادستین واقعا قدرتمند هستند. هرچه بازی‌ها جلوتر می‌رود، حس می‌کنم که رقابت‌ها سنگین‌تر هم می‌شود. این موضوع لیگ را جذاب‌تر می‌کند. بازیکنان ملی پوش زیادی هم در تیم‌های بزرگ و بالادستین بازی می‌کنند. از طرفی بسکتبال در ایران محبوب است و تیم‌هایی مثل مهرام، شیمیدر، گرگان و آبادان هواداران بسیاری دارند.

بایکس: من که تا حالا فقط ۷ بازی انجام

دادم. چیزی که تا اینجا متوجه شده‌ام این است که رقابت زیاد و هیجان انگیز است. من دوست دارم در سطح بالا رقابت کنم. این نکته‌ای است که در نهایت باعث خاص بودن ما می‌شود، تلاش مان را می‌کنیم که به قهرمانی برسیم. مطمئنم که خیلی زود شناخت کافی پیدا می‌کنم و با تیم‌ها و بازیکنان بیشتر آشنایم شوم.

کدام تیم در NBA را دوست دارید؟

آمینو: معمولاً من طرفدار هر تیمی هستم که برادرم در آن بازی می‌کند. اما من از طرفداران آتلانتا هستم و از طرفی لبران را خیلی دوست دارم، بنابراین طرفدار لیکرز و آتلانتا هستم.

بایکس: من طرفدار لبران جیمز هستم به خاطر

همین لبران و لیکرز را دوست دارم. البته خودم اهل میلوواکی هستم و آنجا قهرمانی هم به دست آورده‌ام، بنابراین کمی هم ریشه طرفداری از تیم زادگاهم را دارم.

نظرتان راجع به کوبی برایانت چیست؟

بایکس: کوبی برایانت، یک انسان خاص بود. من لقب اسطوره را به او می‌دهم. برای من افتخار بود در تیمی بازی کنم که او هم حضور داشت. البته او آن سال مصدوم بود و من هیچ وقت نتوانستم

کنارش بازی کنم. کوبی روی زندگی ما تاثیر زیادی گذاشت، شاید هم روی زندگی خیلی از آمریکایی‌ها. **آمینو:** من هم همین طور، او را اسطوره می‌دانم. من این شانس را داشتم که با تیم ملی نایجریه مقابل کوبی در المپیک بازی کنم. در همان بازی فهمیدم که از بازی کردن مقابل او می‌توان خیلی چیزها یاد گرفت. امیدوارم روحش در آرامش باشد. حتی مرگ او هم خیلی مرا تحت تاثیر قرار داد. واقعا تکان دهنده بود. آن اتفاق به من یاد آوری کرد که زندگی چقدر کوتاه است. اینکه به اصطلاح خودمان (Carpe diem) دم را غنیمت بشمار و از لحظه و روزت لذت ببری.

دوایت! حامد حدادی در NBA بازی کرده است.

به نظرم حامد بازیکنی با استعداد و توانمند است و می‌تواند هر کاری با توپ انجام دهد. وقتی لیگ چین بودم، چند بازی مقابل هم بازی کردم و او واقعا قدرتمند است. نقش زیادی هم در تیمش داشت. شخصیت بزرگی هم دارد و در مجموع انسان فوق‌العاده‌ای است.

نظر خانواده‌تان در مورد آمدن به ایران چه بود؟

بایکس: راستش در ابتدا خیلی بابت آمدن به ایران خوشحال بودم و من هیچ وقت نتوانستم

نود دقیقه گفت و گوی متفاوت با بسکتبالیست‌های امریکایی شیمیدر

بایکس و آمینو: به امریکایی‌ها پیشنهاد می‌کنیم به ایران بیایند

پریسا غفاری خبرنگار

آلاده آمینو و دوایت بایکس، بازیکنان خارجی تیم بسکتبال شیمیدر در روزهایی که زمستان حسابی خودنمایی کرده و شاهد کاهش نسبتاً زیاد دما هستیم، به دفتر روزنامه ایران آمدند و در دقایقی که در تحریریه بودند، باعث شکل‌گیری جوی ویژه شدند. در همان بدو ورود، قد بلندشان جلب توجه کرد و پس از آن با شوخی‌ها و تعریف‌های شان از ایران، گرمای خاصی به تحریریه بخشیدند. آمینو نایجریه‌ای الاصل که سال‌هاست در امریکا اقامت دارد، دو مین سال حضور در ایران را پشت سر می‌گذارد؛ بازیکن ۲ متر و ۸ سانتیمتری که فصل گذشته در شهر بسکتبال دوست گرگان بود و امسال به شیمیدر منتقل شده است. او که خاطرات خوشی از شهر گرگان دارد، امسال به همراه مهران شاهین طبع به تهران آمده تا سرمربی سابقش را تنها نگذاشته باشد! اما دوایت بایکس که نخستین سال حضور در کشورمان را تجربه می‌کند، رزومه‌ای قوی‌تر دارد. او در سطح اول بسکتبال امریکا حضور داشته و بازی در NBA را تجربه کرده است. بسکتبالیست یک متر و ۹۱ سانتیمتری در مقطعی همبازی کوبی برایانت فقید در تیم مطرح مدعی لس‌آنجلس لیکرز هم بوده است. در هر حال این دو بازیکن ۳۴ و ۳۲ ساله توجه شیمیدری‌ها را جلب کردند تا برای قهرمانی به این تیم کمک کنند. این دو معتقدند تهران شهری دوست‌داشتنی و البته تأکید کردند که ترافیکش واقعا آزاردهنده است. آنها که عاشق غذاهای ایرانی شده‌اند، در این مصاحبه امریکایی‌ها را برای سفر به کشورمان ترغیب و تشویق کردند. پیشنهاد می‌کنیم گفت‌وگوی خواندنی «ایران» با آمینو و بایکس را بخوانید.

حال اخبار رسانه‌ها هم در این موضوع تأثیر داشت. البته من چندان به این حرف‌ها اهمیت ندادم چون چند دوست در ایران داشتم و با آنها صحبت کردم. اینها را به خانواده‌ام گفتم و اینکه اوضاع خوب است.

آمینو: من سال گذشته هم اینجا بودم. من در لیگ کشورهایی مثل لبنان و ترکیه هم بازی کرده‌ام و خیلی نگرانی خاصی نداشتم. خانواده‌ام می‌دانند که خیلی زود با همبازی‌هایم دوست می‌شوم. به خانواده‌ام گفته‌ام درست است که ما سفرهای زیادی کرده‌ایم اما ایران با آنچه گاهی در خبرها و تلویزیون می‌بینید، کمی فرق دارد.

آمینو: دوست داشتی در مورد ایران چیستی؟

آمینو: دوست داشتی است و من تهران را خیلی دوست دارم. مردم خوب و البته غذاهای خوبی دارد اما ترافیک خیلی زیاد است و من این را اصلاً دوست ندارم. در ضمن از قبل کمی در مورد زبان فارسی می‌دانستم. یک نفر به من یک سری چیزها یاد داد و اطلاعاتی راجع به مردم و کشور و چیزهایی شبیه این به من داد. اما الان شناخت بیشتری نسبت به ایران دارم. من در گرگان هم که بودم فقط به باشگاه و سپس به اتاقم می‌رفتم و خیلی وقت نداشتم تا بگردم و با

فرهنگ و محیط آشنا شوم. **بایکس:** به نظر من هم کشوری دوست‌داشتنی است. من خیلی وقت نیست که اینجا هستم اما حس خوبی دارم. راحت هستم، غذاهایی که به آن عادت داشتم را اینجا هم می‌خورم. در کل از آنچه اینجا دارم و اتفاق می‌افتد، لذت می‌برم.

آبادتنگ خانواده‌وفرزندان شده‌اید؟

آمینو: دلم برای دخترانم تنگ شده است اما اینجا احساس غربت ندارم.

بایکس: صدرصد. البته از طریق تماس تصویری دانم با آنها در ارتباط هستم. گرچه وقتی نمی‌توانی آنها را کنار خود داشته باشی دلتنگ می‌شوی.

کدام یک از غذاهای ایرانی را دوست دارید؟

آمینو: من خورشت قسنجان را دوست دارم. در هتل المپیک خوردم و خیلی خوش طعم بود.

بایکس: من بیشتر با پاستا خورده‌ام. پاستای

چیکن آلفردو غذای محبوب من است. اما خب کباب هم خورده‌ام که خیلی خوب است. چوجه کباب و شیشلیک. اما پاستا انتخاب همیشگی من است.

دوست صمیمی‌تان در شیمیدر کدام بازیکن است؟

آمینو: تعدادی از بچه‌ها که سال قبل در گرگان با هم همبازی بودیم امسال به شیمیدر آمده‌اند. بنابراین بیشتر با آنها ارتباط دارم. البته الان بیشتر با دوایت هستم چون می‌توانیم راحت با هم حرف بزنیم و وقت بگذرانیم.

بایکس: من هنوز با همه آشنا نشده‌ام. اما آنها را

هر روز در تمرین می‌بینم و با هم شوخی می‌کنیم. الان سعی می‌کنیم بیشتر با هم آشنا شویم تا کم‌کم صمیمی‌تر شویم. من هم در حال حاضر بیشتر با آلاده هستم و تازه دارم با بقیه روابط صمیمی‌تر می‌سازم.

تاکنون رفتار مردم با شما چطور بوده است؟

بایکس: در مورد ما یک مقدار کنجکاو هستند. انگار ما را از قبل می‌شناختند یا احساس می‌کنند که می‌شناسند و به ما نگاه می‌کنند. این را درک می‌کنیم که نگاه‌ها به سمت ما بیشتر است چون کمی متفاوت هستیم. اما خیلی چیز عجیبی نیست که بخواهم در مورد آن صحبت کنم. واقعا موردی که اذیتم کرده باشد، ندیده‌ام.

اگر از ایران بروید آیا پیشنهاد می‌دهید کسی به ایران بیاید؟

آمینو: تجربه من من اینجاست بسیار خوب بوده است. بنابراین به آنها می‌گویم که حتماً به ایران بروید. بازیکنان را هم تشویق می‌کنم که به اینجا بیایند. **بایکس:** الان همه چیز خوب و در مسیر درست پیش می‌رود. اما تا پایان فصل خیلی باقی مانده است. ولی اگر همه چیز همینطور که تا الان بوده، پیش برود قطعاً اگر بازیکنی از من راجع به آمدن به ایران بپرسد، چیزی جز تعریف و تمجید از ایران نمی‌گویم و حتماً به او پیشنهاد بازی در اینجا را می‌دهم.

باید در تیمه نهایی لیگ با تیم بری پتی (شهرداری گرگان) بازی کنید. مصاف با پتی چطور خواهد بود؟

بایکس: قطعاً جالب خواهد بود. ما از یک شهر هستیم و در دبیرستان مقابل هم بازی می‌کردیم، اما خیلی وقت است که رویه‌روی هم نبوده‌ایم و این بازی برایم هیجان‌انگیز است.

آمینو: برای گرگان آرزوی موفقیت می‌کنم اما من الان در شیمیدر هستم و بری تیم خودم می‌جنگم. فقط همین را می‌توانم بگویم (باخنده).

عکس‌ها: نعیم احمدی / ایران

آمینو:

- ایران متفاوت‌تر از شنیده‌هاست
- شاهین طبع یکی از دلایل اصلی آمدنم به اینجا بود
- بایکس:
- مردم درباره ما کنجکاو هستند
- حامد حدادی شخصیت بزرگی دارد